

mest indsigtfulde Medlem her i Landet, nemlig det ærede Medlem fra Verninge, og det radikale Parti havde den Mand; som nu ogsaa egner sig til at være Krigsminister, som altsaa har en vid Horisont, og hvis Aand omfatter mange forskellige Grene med lige stor Færdighed. Men ikke desto mindre er det saaledes, at man ikke har kunnet hitte ud af Loven. For Resten maa jeg sige, at Sagen ikke er blevet bedre ved den af det ærede Medlem fra Verninge ydede ministerielle Fortolkning, da begyndte først, om jeg saa maa sige, Forvirringen at blive saa stor, at den ikke var til at komme ud over.

Men saa er der jo det udmærkede, at naar Kommunalbestyrelsen kommer og siger til os: Vi kan ikke hitte ud af den Lov, saa svarer vi straks: Gudbevares, saa laver vi den om, saa at I kan hitte ud af den. Dette viser, at der er det skønneste, det nydeligste Forhold mellem det kommunale Væsen her i Landet og Lovgivningsvæsenet, og jeg ved ikke, hvorfor vi saa egentlig skulde behøve et kommunalt Landsting, thi mere kan man fornuftigvis ikke fordrø, end at vi, naar en Kommunalbestyrelse kommer og siger: Her er en daarlig Lov, vi kan ikke hitte ud af den, straks svarer: Bevares, saa laver vi den om. Jeg synes ligefrem, at det er Idealet af en Forfatningsordning, og jeg kan ikke se, at der her skulde kunne søges nogen som helst Begrundelse for at forandre Landstinget til et særligt kommunalt Ting. Jeg skal derfor indskrænke mig til ganske kort at anbefale det foreliggende Lovforslag (Muntherhed).

Indenrigsministeren (Role): De faldne Udtalelser — ogsaa den sidste, der vakte saa megen Muntherhed — viser, at Lovforslaget vil faa en let Gang gennem Tinget, og herover har jeg kun Grund til at udtrykke Tilfredshed. Det ærede Medlem fra Verninge (Jensen-Sønderup) dvælede et Øjeblik ved Indkomstskattelovens Oprindelse. Jeg skal, idet jeg i øvrigt ikke finder det nødvendigt at diskutere de Begivenheder, der den Gang foregik, igen, blot sige, at den Lov, som udkom den 18. April 1910, har medført, at Københavns Kommunes Finanser paa ny er kommet paa ret Køl. Forinden denne Lov udkom, var Københavns Kommune inde i en Tilstand, der ikke kunde opretholdes, idet Laanene ustandselig forøgedes, fordi den faste Skatteprocent gjorde det umuligt at udskrive, hvad Kommunen havde behov. Ved den nævnte Lov, hvis Hensigt var at forandre denne Tilstand, er det lykkedes i Løbet af faa Aar at naa dertil,

at finansiel Ligevægt atter raader i Kommunen. Dette var Lovens Hovedhensigt, og i saa Henseende har den opfyldt alle Krav. At Loven havde Mangler, var der ingen Tvivl om, Spørgsmaalet var den Gang kun, om den finansielle Tilstand i Københavns Kommune var af en saadan Art, at det var nødvendigt lige mod Samlingens Slutning at tage Loven saaledes, som den ved den Lejlighed kunde gennemføres, og da den, som sagt, har realiseret sin Hovedhensigt, tror jeg, at Kommunalbestyrelsen i alt væsentligt har været tilfreds med den.

Imidlertid har det vist sig, at § 27 ikke har været til at administrere. Kommunalbestyrelsen har da fremsat visse Ønsker om at faa den ændret, og hvis det høje Ting nu imødekommer dem, vil Paragraffen være ændret saaledes, at Københavns Kommunalbestyrelse, der ved Landstingets oprindelige Affattelse af Paragraffen blev ringere stillet end andre Kommuner, nu paa en Vis vil være bedre stillet end nogen anden Kommune med Hensyn til Skattebevillingsretten, idet denne er lagt ubegrænset i Vælgerne Haand. Naar den foreliggende Ændring af Paragraffen er gennemført, vil Kommunalbestyrelsen med Vælgerne Samtykke kunne forøge sin Indkomstskat, andet Samtykke behøves ikke, medens der for de øvrige Kommuners Vedkommende under visse Omstændigheder ogsaa kræves Indenrigsministerens Møllekomst. Med andre Ord, i denne Sag, der til en Begyndelse ikke tegnede saa lystelig, og som har givet det ærede Medlem fra Verninge og hans Partifæller saa megen Anledning til Bemærkninger af meget ensartet Karakter, er til sidst alt vendt til det bedste, og saa kan vi alle være tilfredse.

Jensen-Sønderup: Jeg er enig med den højtærede Indenrigsminister i, at Lovens Hovedhensigt i sin Tid selvfølgelig var at give Københavns Kommune Mulighed for at forhøje sin Skatteprocent og udskrive det fornødne Skattebeløb. Men derfor havde det maaske dog nok været værd at forsøge at faa rettet nogle af de Mangler, som man erkendte, der var, men som man ikke paa det Tidspunkt fandt det nyttigt at tage fat paa, idet man mente, at det var nødvendigt at tage, hvad man kunde faa.

Maa jeg sige til det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Schovelin), at jeg har ikke forlangt mere af Højre, end hvad det har gjort. Det ærede Medlem sagde, at Højre havde gjort sit bedste, og det har jeg ikke nogen Sinde betvivlet, og